Rózsadombi paktum
A Wikipédiából, a szabad enciklopédiából

Ez a szócikk valószínűleg egy álhír, médiahack, hoax vagy gerillamarketing akció eseményeit, történetét dolgozza fel.
Az itt szereplő egyes információk esetenként valótlanok vagy megtévesztőek lehetnek.

Rózsadombi paktum egy állítólagos, a magyarországi rendszerváltás körüli anomáliák kapcsán napvilágot látott, de hitelt érdemlően soha alá nem támasztott titkos szovjet-amerikai-magyar-izraeli politikai megállapodás volt. A paktum értelmében a szocialista elit átmenthette pozícióit az új rendszerbe. A húsz pontba foglalt paktum híre először 1992-ben, egy amerikai magyar szélsőjobboldali lapban jelent meg és azóta is többször felbukkant a (főleg radikális jobboldali) magyar nyelvű sajtóban, hol 1989-es, hol 1991-es keltezéssel.

Története

A paktum első (ismert) verziója 1992. február 20-án jelent meg az egyesült államokbeli Akron városában kiadott Amerikai-Kanadai Magyar Életben. Az írást Bakos Gyula álnéven Dömötör Tibor, 1956-ban emigrált lelkész jegyezte. A cikket az emigráns szélsőjobboldali magyar sajtó (pl. Szittyakürt) hamar átvette. Itt Fáy István révén változott a kezdeti, 1991. március 15-ei keltezés 1989. március 15-ére.[1]

A különböző verziók megegyeznek abban, hogy szerintük a paktumot kötő személyek a távozó szovjet hadsereg tábornoka, a szovjet titkosrendőrség (KGB) ezredese, az amerikai követség első titkára, a CIA egyik tisztje, az izraeli titkosszolgálat (Moszad) egyik képviselője, a magyar katolikus egyház és az izraelita közösség egy-egy megbízottja, valamint további öt magyar politikai vezető voltak. Közülük név szerint a magyar résztvevőket szokták megnevezni. Eszerint Antall József, Horn Gyula, Pető Iván, Paskai László, Göncz Árpád, Zoltai Gusztáv és Boross Péter írta alá, hogy a szovjet csapatok kivonulásáért cserébe a magyar demokrácia és gazdaság fejlődését visszafogják.[2]

Tartalma

A rózsadombi paktum változatai általában 20 pontból állnak és többnyire csak szövegezésükben térnek el egymástól.

A szovjet csapatok békés és barátságos kivonulása Magyarországról
A Szovjetunió kárpótlása a hátrahagyott épületekért és javakért
Barátságos politikai és gazdasági viszony kiépítése a Szovjetunió és Magyarország között
Mindennemű szovjetellenes tevékenység megakadályozása
A határok kölcsönös megnyitása a Szovjetunió és Magyarország között
A volt kommunista párttagok minden büntetés alól való mentesítése
A volt kommunista titkosszolgálat, határőrség, rendőrség megvédése az esetleges megtorlástól
A volt kommunisták más pártokban való indítása a választásokon
Az államvagyon átmentése a volt kommunisták kezébe
Az igazságszolgáltatás megtartása a volt kommunisták kezében
Minden zsidóellenes megnyilatkozás, megmozdulás és szervezkedés megtorlása
A szélsőjobboldali pártok szervezkedésének megakadályozása
Állandó hangoztatása annak, hogy a magyar határok véglegesek és azokon nem lehet változtatni
Az új magyar kormány nem tarthat kapcsolatot jobboldali emigrációs személyekkel, szervezetekkel és csoportokkal
A románok, jugoszlávok és szlovákok felé csak barátságos nyilatkozatok láthatnak napvilágot
Az 1956-os eseményeket, mint a kommunizmus megjavítását célzó mozgalmat kell beállítani és csak azokat szabad szóhoz juttatni, akik ezt így értelmezik
A magyar hadsereget egyharmadra kell csökkenteni
A Szovjetunió az átmentett kommunistákon keresztül megtartja politikai befolyását Magyarországon, az Egyesült Államok viszont megerősítheti a gazdasági befolyását
Magyarország teljes garanciát ad a magyarországi nemzetiségek nyelvi, népi, kulturális, politikai és gazdasági jogainak gyakorlására
Magyarország teljesen kártalanítja a magyarországi zsidóságot a második világháború alatt elszenvedett veszteségeiért

Támogatói

A paktum az összeesküvéselméletekre fogékony, főleg radikális jobboldali körökben tett szert nagyobb „népszerűségre”. A paktum után kutatók is a radikális- illetve szélsőjobboldali amerikai magyar sajtóban találták meg a legkorábbi, 1992-es említését. „Sikerét” jól jellemzi, hogy 2004 májusában egy szintén radikális jobboldali médiumban egy második rózsadombi paktum híre is napvilágot látott.[3] Az iromány kitalálói ugyan szándékos provokációnak szánták[1] a paktumban hívők kigúnyolására, de az mégis „önálló életre kelt” és az elsőhöz hasonlatos „karriert” futott be.

Kritikák

Az eredeti, 1989. március 15-ei keltezéskor a paktum aláírói közül Boross Péter még

semmilyen politikai szerepet nem vállalt, egy vendéglátóipari cég vezetője, Antall József pedig egy „egyszerű” MDF alapító-párttag volt, aki fölött a szervezeti hierarchiában akkor még gyakorlatilag az MDF teljes vezetése állt. Göncz Árpád a frissen alakult SZDSZ tagja volt, 1989 március 15-én a párthierarchiában felette is számos embert állt. Hasonlóképp Horn Gyula sem volt az MSZMP vezetői között. (Az MDF-et Bíró Zoltán, az SZDSZ-t kilenc ügyvivő, az MSZMP-t pedig - névleg - Kádár János vezette)[2] Zoltai Gusztáv sem volt még a MAZSIHISZ ügyvezető igazgatója, csak 1991-ben választották azzá, 1991-ben viszont már nem létezett az MSZMP (1989-ben szűnt meg).

Dávid Ibolya 2004-ben egy televíziós műsorban kijelentette, hogy Antall József cáfolta a paktum létét. „Ami volt, az az Országgyűlés megalakulásakor, azért hogy kormányozható legyen Magyarország, egy olyan alkotmánymódosítás, amelyet ott a Parlamentben mindenki által tárgyalt módon a kétharmados törvények csökkentése érdekében a Magyar Demokrata Fórum és az SZDSZ között jött létre, csak azért, hogy az ország kormányozható legyen…”.[2]

Szűrös Mátyás 2005-ben az Új nemzedék programsorozat keretében A rózsadombi paktumtól a Taxisblokádig címmel tartott előadást, melyben kifejtette, hogy a szöveg kitaláció és semmilyen külső nagyhatalom nem diktált a térség politikájának kialakításában. Megjegyezte, hogy Magyarország volt az egyetlen, ahol a korábbi politikai elit is részt vett a demokratizálás elősegítésében. „… a bomlás és alakulás idején a szovjet hadsereg 20 elit hadosztályt tartott fegyverben az NDK-ban, többet, mint az egész magyar haderő. Ez azt jelenti, hogy nem akarták feladni pozíciójukat. Aztán jött Málta, a két elnökkel. Ezen megegyeztek, hogy szabad folyást adnak a kelet-európai eseményeknek … a KGB nagy erőkkel volt akkoriban jelen nálunk. Igaz, egészen közvetlen szerepet nem vállalt, eltérően 1956-tól” (Szűrös Mátyás).[2]

Források

^ a b Rózsadombi faktum, komment.hu, 2009. február 25.
^ a b c d A rózsadombi paktum, Urbanlegends.hu, 2006. április 16.
↑ A Második Rózsadombi Paktum, Hazankert.com, 2004. május